

Zbornik sudske prakse

PRESUDA OPĆEG SUDA (prvo prošireno vijeće)

1. ožujka 2023.*

„Subvencije – Uvoz proizvoda od beskonačnih filamentnih staklenih vlakana podrijetlom iz Egipta – Provedbena uredba (EU) 2020/870 – Konačna kompenzacijska pristojba i konačna naplata privremene kompenzacijske pristojbe – Prava obrane – Pripisivost subvencije – Očita pogreška u ocjeni – Sustav povrata uvoznih naknada – Porezni tretman gubitaka zbog tečajnih razlika – Izračun marže sniženja cijena”

U predmetu T-540/20,

Jushi Egypt for Fiberglass Industry SAE, sa sjedištem u Ain Soukhni (Egipat), koji zastupaju B. Servais i V. Crochet, odvjetnici,

tužitelj,

protiv

Europske komisije, koju zastupaju P. Kienapfel, G. Luengo i P. Němečková, u svojstvu agenata,

tuženika,

koju podupire

Association des producteurs de fibres de verre européens (APFE), sa sjedištem u Ixellesu (Belgija), koji zastupaju L. Ruessmann i J. Beck, odvjetnici,

intervenijent,

OPĆI SUD (prvo prošireno vijeće),

u sastavu, tijekom vijećanja: H. Kanninen, predsjednik, M. Jaeger, N. Póltorak, O. Porchia i M. Stancu (izvjestiteljica), suci,

tajnik: M. Zwozdziak-Carbonne, administratorica,

uzimajući u obzir pisani dio postupka,

nakon rasprave održane 22. ožujka 2022.,

donosi sljedeću

* Jezik postupka: engleski

Presudu¹

- 1 Tužbom podnesenom na temelju članka 263. UFEU-a tužitelj, društvo Jushi Egypt for Fiberglass Industry SAE, zahtijeva poništenje Provedbene uredbe Komisije (EU) 2020/870 od 24. lipnja 2020. o uvođenju konačne kompenzacijske pristojbe i konačnoj naplati privremene kompenzacijske pristojbe uvedene na uvoz proizvoda od beskonačnih filamentnih staklenih vlakana podrijetlom iz Egipta i o uvođenju konačne kompenzacijske pristojbe na evidentirani uvoz proizvoda od beskonačnih filamentnih staklenih vlakana podrijetlom iz Egipta (SL 2020., L 201, str. 10.; u daljnjem tekstu: pobijana provedbena uredba), u dijelu koji se na njega odnosi.

I. Okolnosti spora

- 2 Tužitelj je društvo osnovano u skladu sa zakonodavstvom Arapske Republike Egipta, a dioničari su im kineski subjekti. Tužiteljeva djelatnost sastoji se od proizvodnje i izvoza određenih tkanih i/ili prošivenih tkanina od staklenih vlakana (u daljnjem tekstu: TSV) i rovinga od staklenih vlakana (u daljnjem tekstu: RSV), koji čine glavnu sirovinu koja se koristi u proizvodnji TSV-a. Ti se proizvodi prodaju, među ostalim, u Europskoj uniji.

A. Sueska zona gospodarske i trgovinske suradnje između Kine i Egipta

- 3 Tužitelj ima sjedište u sueskoj zoni gospodarske i trgovinske suradnje između Kine i Egipta (Egipat) (u daljnjem tekstu: sueska zona gospodarske i trgovinske suradnje). Tu zonu zajedno su uspostavili Arapska Republika Egipat i Narodna Republika Kina. Njezini počeci sežu u devedesete godine prošlog stoljeća. Premijeri Kine i Egipta potpisali su 1997. memorandum o razumijevanju u kojem se te dvije zemlje obvezuju „suradivati u razvoju slobodne gospodarske zone na sjevernom dijelu Sueskog zaljeva”.
- 4 Šire područje od 20 km² na kojem se nalazila sueska zona gospodarske i trgovinske suradnje egipatska je vlada 2002. klasificirala kao posebnu gospodarsku zonu, čime su se i na suesku zonu gospodarske i trgovinske suradnje počele primjenjivati odredbe egipatskog Zakona br. 83/2002 o gospodarskim zonama posebnog karaktera (u daljnjem tekstu: Zakon br. 83/2002).
- 5 Potom su kineska i egipatska vlada osnovale društvo Egypt TEDA Investment Co. (u daljnjem tekstu: Egypt TEDA), čijih 80 % dionica drži kineska, a preostalih 20 % dionica egipatska vlada.
- 6 Tijekom posjeta egipatskog predsjednika Kini 2012. on je suesku zonu gospodarske i trgovinske suradnje označio kao ključni projekt bilateralne suradnje dviju zemalja. Također je izrazio nadu da će sve više kineskih poduzeća ulagati u suesku zonu gospodarske i trgovinske suradnje te na taj način sudjelovati u egipatskom programu oporavka.
- 7 Sueska zona gospodarske i trgovinske suradnje proširena je 2013. za 6 km² na temelju ugovora između društva Egypt TEDA i egipatskih tijela. Od te godine sueska zona gospodarske i trgovinske suradnje razvija se u okviru kineske inicijative „Jedan pojas, jedan put”. Ta inicijativa, u skladu sa Smjernicama Državnog vijeća o promicanju međunarodnog proizvodnog kapaciteta i suradnji u proizvodnji opreme od 13. svibnja 2015., uključuje mogućnost društava „koja odlaze u

¹ Navedene su samo one točke ove presude za koje Opći sud smatra da ih je korisno objaviti.

inozemstvo” da se koriste poreznim olakšicama i potporama, povlaštenim zajmovima, financijskom potporom u obliku sindiciranih zajmova, zajmovima za financiranje izvoza i projekata, kapitalnim ulaganjima i osiguranjem zajmova za financiranje izvoza.

- 8 U kontekstu „Razvojnog plana za koridor Sueskog kanala”, koji je pokrenuo Egipat, posebna gospodarska zona, spomenuta u točki 4. ove presude, u čijem se sastavu nalazi zona gospodarske i trgovinske suradnje, službeno je uključena 2015. u širu gospodarsku zonu Sueskog kanala (u daljnjem tekstu: zona Sueskog kanala), koja obuhvaća područje oko Sueskog kanala i koja je uređena Zakonom br. 83/2002.
- 9 Kineski i egipatski predsjednik službeno su 2016. inaugurirali projekt proširenja sueske zone gospodarske i trgovinske suradnje za 6 km², a kineska i egipatska vlada potpisale su 21. siječnja 2016. sporazum (u daljnjem tekstu: sporazum o suradnji iz 2016.) u kojem se pojašnjavaju važnost i pravni status te zone.
- 10 U skladu sa sporazumom o suradnji iz 2016., vlade dviju zemalja zajedno razvijaju suesku zonu gospodarske i trgovinske suradnje. To čine u skladu sa svojim nacionalnim strategijama, a to su, s jedne strane, inicijativa „Jedan pojas, jedan put” u Kini i, s druge, strane, Razvojni plan za koridor Sueskog kanala u Egiptu. U tu svrhu egipatska vlada osigurava zemljište, radnu snagu i određene porezne olakšice, dok kineska poduzeća koja posluju u zoni upravljaju proizvodnim pogonom koristeći se vlastitim sredstvima i upravljačkim kadrom. Kako bi se nadoknadio manjak egipatskih sredstava, kineska vlada također podupire taj projekt stavljanjem na raspolaganje potrebnih financijskih sredstava društvu Egypt TEDA i kineskim poduzećima koja posluju u sueskoj zoni gospodarske i trgovinske suradnje.

B. Postupak koji je doveo do donošenja pobijane provedbene uredbe

- 11 Komisija je 24. travnja 2019. zaprimila pritužbu intervenijenta, Association des producteurs de fibres de verre européens (APFE), u ime proizvođača koji čine 71 % ukupne proizvodnje u Uniji, u kojem on navodi da je uvoz RSV-a podrijetlom iz Egipta subvencioniran i da je prouzročio štetu industriji Unije.
- 12 Nakon što je zaprimila tu pritužbu, Komisija je 7. lipnja 2019., u skladu s člankom 10. Uredbe (EU) 2016/1037 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o zaštiti od subvencioniranog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije (SL 2016., L 176, str. 55.; u daljnjem tekstu: osnovna antisubvencijska uredba), pokrenula antisubvencijski ispitni postupak u pogledu uvoza RSV-a u Uniju i to, konkretno, kao što to proizlazi iz točke 2. obavijesti o pokretanju tog ispitnog postupka, rezanih strukova od staklenih vlakana, dužine ne veće od 50 mm, rovinga od staklenih vlakana, osim impregniranog i prevučenog te s gubitkom mase pri žarenju većim od 3 % (kako je utvrđeno normom ISO 1887) te mata izrađenog od filamentnih staklenih vlakana, osim mata od staklene vune.
- 13 Ispitnim postupkom o subvencijama i šteti obuhvaćeno je razdoblje od 1. travnja 2018. do 31. ožujka 2019, dok je ispitivanjem kretanja važnih za procjenu štete obuhvaćeno razdoblje od 1. siječnja 2016. do kraja razdoblja ispitnog postupka.

- 14 Tijekom ispitnog razdoblja tužitelj je prodavao RSV-e nepovezanim kupcima, u Egiptu i izvan njega. On je također prodavao RSV-e trima povezanim kupcima u Uniji, to jest društvima Jushi Spain SA, Jushi France SAS i Jushi Italia Srl, kao i društvu Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics SAE (u daljnjem tekstu: društvo Hengshi), koje također ima sjedište u sueskoj zoni gospodarske i trgovinske suradnje.
- 15 Tužitelj je 24. lipnja 2019. podnio Komisiji očitovanja o subvencijama i šteti te je u srpnju 2019. odgovorio na antisubvencijski upitnik. Komisija je također izvršila posjet radi provjere u tužiteljevim prostorijama.
- 16 Egipatska je vlada 7. kolovoza 2019. također odgovorila na antisubvencijski upitnik.
- 17 Komisija je 12. veljače 2020. izmijenila obavijest o pokretanju postupka od 7. lipnja 2019. jer je pronašla nove dokaze o relevantnim subvencijama u okviru antisubvencijskog ispitnog postupka, odnosno povlaštene zajmove koje su tužitelju navodno odobrile kineske državne banke odnosno banke pod državnom kontrolom te je ocijenila opravdanim uključiti te subvencije u predmet ispitnog postupka koji je pokrenula, u skladu s člankom 10. stavkom 7. osnovne antisubvencijske uredbe. Komisija je dodala da će ispitati i to je li suradnja između egipatske i kineske vlade utjecala na druge programe subvencioniranja.
- 18 Nakon što je izmijenila obavijest o pokretanju postupka, Komisija je 12. veljače 2020. uputila tužitelju i egipatskoj vladi zahtjev za pružanje informacija o dodatnim programima subvencioniranja uključenima u predmet ispitnog postupka.
- 19 Komisija je 14. veljače 2020. dostavila prethodnu obavijest, u kojoj je tužitelja izvijestila o svojoj namjeri uvođenja privremenih kompenzacijskih mjera na uvoz RSV-a. Istoga dana ta je institucija objavila i Provedbenu uredbu (EU) 2020/199 od 13. veljače 2020. o uvođenju obveze evidentiranja uvoza proizvoda od beskonačnih filamentnih staklenih vlakana podrijetlom iz Egipta (SL 2020., L 42, str. 10.). Tužitelj se očitovao o toj obavijesti 19. veljače 2020.
- 20 Egipatska vlada očitovala se 17. veljače 2020. o Komisijinu zahtjevu za pružanje informacija, u kojem je zatražila njegovo povlačenje s obzirom na to da smatra da nema nikakvih zakonskih ovlasti za koordiniranje odgovora kineskih tijela koja se nalaze izvan njezina suverenog područja. Komisija je 20. veljače 2020. odgovorila na dopis egipatske vlade ustrajavajući na činjenici da zatražene informacije može dostaviti isključivo ta vlada samostalno ili u suradnji s kineskim tijelima. Dana 27. veljače 2020. egipatska vlada uputila je dodatni dopis u kojem je ponovno zatražila da Komisija povuče zahtjev za pružanje informacija s obzirom na to da smatra da joj se ne mogu pripisati postupci kineskih tijela i da navedena institucija povređuje njezina prava obrane. U tom dopisu spomenuta je vlada zatražila saslušanje pred službenikom za saslušanja, koje je održano 1. travnja 2020.
- 21 Egipatska vlada i tužitelj naposljetku su 5. ožujka 2020. odgovorili na Komisijin zahtjev za pružanje informacija.
- 22 Komisija je 4. ožujka 2020. tužitelju priopćila privremenu objavu. Dan nakon toga donijela je Provedbenu uredbu (EU) 2020/379 o uvođenju privremene kompenzacijske pristojbe na uvoz proizvoda od beskonačnih filamentnih staklenih vlakana podrijetlom iz Egipta (SL 2020., L 69, str. 14.; u daljnjem tekstu: privremena provedbena uredba). Ta je uredba objavljena 6. ožujka 2020. u *Službenom listu Europske unije* te je njome uvedena privremena kompenzacijska pristojba od 8,7 % u odnosu na tužitelja.

- 23 Komisija je dopisom od 18. ožujka 2020. obavijestila tužitelja da, na temelju njegovih odgovora dostavljenih na zahtjev za pružanje informacija, mora razmotriti primjenu odredaba članka 28. osnovne antisubvencijske uredbe u pogledu nekih od zatraženih informacija. Tužitelj je odgovorio na taj dopis 20. ožujka 2020.
- 24 Tužitelj je također 18. ožujka 2020. dostavio svoja očitovanja o privremenoj provedbenoj uredbi nakon čega je pred Komisijom održano saslušanje u vezi s tom uredbom.
- 25 Dana 29. travnja 2020. Komisija je tužitelju dostavila svoju konačnu objavu o kojoj se on očitovao 9. svibnja 2020. Komisija je potom održala saslušanje na temu te objave.
- 26 Komisija je 24. lipnja 2020. donijela pobijanu provedbenu uredbu. Njome se uvodi konačna kompenzacijska pristojba od 13,1 % na uvoz u Uniju RSV-a koje proizvodi tužitelj.

II. Zahtjevi stranaka

- 27 Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:
- poništi pobijanu provedbenu uredbu u dijelu koji se na njega odnosi;
  - naloži Komisiji snošenje troškova;
  - naloži intervenijentu snošenje vlastitih troškova.
- 28 Komisija i intervenijent od Općeg suda zahtijevaju da:
- odbije tužbu kao neosnovanu;
  - naloži tužitelju snošenje troškova.

III. Pravo

[omissis]

A. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 2. točaka (a) i (b), članka 3. stavka 1. točke (a), članka 4. stavaka 2. i 3. i članka 28. stavka 1. osnovne antisubvencijske uredbe

[omissis]

2. Drugi dio prvog tužbenog razloga, koji se temelji na povredi članka 2. točaka (a) i (b) i članka 3. stavka 1. točke (a) osnovne antisubvencijske uredbe

- 38 U prilog osnovanosti ovog dijela tužitelj ističe tri glavna prigovora. Kao prvo, prema njegovu mišljenju, Komisijino tumačenje članka 3. stavka 1. točke (a) osnovne antisubvencijske uredbe nije opravdano s obzirom na pravo Unije. Kao drugo, tužitelj smatra neutemeljenim pozivanje te institucije na pravo Svjetske trgovinske organizacije (WTO) pri tumačenju članka 3. stavka 1. točke (a) te uredbe. Kao treće, tužitelj je mišljenja da se Komisijinim tumačenjem članka 1.

stavka 1. točke (a) podtočke 1. Sporazuma o subvencijama i kompenzacijskim mjerama (u daljnjem tekstu: Sporazum o SCM-u) ne poštuju sudska praksa WTO-a i međunarodno javno pravo.

- 39 U prilog osnovanosti prvog prigovora tužitelj navodi da iz doslovnog tumačenja odredbe članka 3. stavka 1. točke (a) osnovne antisubvencijske uredbe – čiji je tekst jasan i precizan, pri čemu ne postoji potreba njezina tumačenja s obzirom na Bečku konvenciju o pravu međunarodnih ugovora od 23. svibnja 1969. (u daljnjem tekstu: Bečka konvencija) i Nacrt članaka o odgovornosti države za protupravne radnje na međunarodnoj razini, koji je Komisija za međunarodno pravo Ujedinjenih naroda donijela 2001. (u daljnjem tekstu: Članci ILC-a) – proizlazi to da ne samo javna tijela koja dodjeljuju financijsku potporu, nego i sama ta potpora, moraju biti vezani uz državno područje zemlje podrijetla ili izvoza. To tumačenje, smatra tužitelj, u skladu je s ukupnim kontekstom osnovne antisubvencijske uredbe, osobito njezinim člankom 10. stavkom 7. i člankom 13. stavkom 1.
- 40 U prilog osnovanosti drugog prigovora tužitelj ističe da je Komisija pogriješila time što je članak 3. stavak 1. točku (a) osnovne antisubvencijske uredbe tumačila s obzirom na pravo WTO-a. On navodi da iako, u skladu sa sudskom praksom, sud Unije može nadzirati zakonitost određenog akta Unije s obzirom na pravila WTO-a ako Unija namjerava izvršiti posebnu obvezu preuzetu u okviru WTO-a, tumačenje s obzirom na pravo WTO-a u predmetnom se slučaju ne može izvesti u odnosu na odredbe osnovne antisubvencijske uredbe, koje se razlikuju od odredaba Sporazuma o SCM-u. Tužitelj smatra da se tekst Sporazuma o SCM-u očito razlikuje od teksta te uredbe kada je riječ o definiciji pojma „subvencija”.
- 41 U prilog osnovanosti trećeg prigovora tužitelj navodi da, čak i pod pretpostavkom da pri tumačenju pojma „vlada” iz osnovne antisubvencijske uredbe valja uzeti u obzir pravo WTO-a, Komisijino tumačenje članka 1. stavka 1. točke (a) podtočke 1. Sporazuma o SCM-u i dalje je pogrešno jer se njime povređuju stavci 1. i 3. članka 31. Bečke konvencije. Naime, iz tog članka Sporazuma o SCM-u jasno proizlazi da se akti vlada trećih zemalja ne mogu pripisati vladi zemlje podrijetla ili izvoza. To tumačenje potvrđuju, prema tužiteljevu mišljenju, ostale odredbe tog sporazuma, poput članka 13. stavaka 1., 2. i 4. i članka 18. stavka 1. točke (a).
- 42 Nadalje, tužitelj smatra da članak 11. Članaka ILC-a nije „relevantno” pravilo međunarodnog prava u smislu članka 31. stavka 3. točke (c) Bečke konvencije pri tumačenju pojma „vlada” iz članka 1. stavka 1. točke (a) podtočke 1. Sporazuma o SCM-u. Žalbeno tijelo WTO-a nije o tom smislu zaključilo drukčije u predmetu „Sjedinjene Američke Države – konačne antidampinške i kompenzacijske pristojbe na određene proizvode iz Kine” (WT/DS 379/AB/R). U replici tužitelj dodaje da bi Komisija mogla, kada bi mjerodavno pravo u ovom ispitnom postupku činio Sporazum o SCM-u, a ne osnovna antisubvencijska uredba, kvalificirati subvencije, u smislu članka 1. stavka 1. Sporazuma o SCM-u, kao financijski doprinos koji kineski subjekti dodjeljuju tužitelju, i to bez potrebe „pripisivanja” tih doprinosa egipatskim javnim tijelima na temelju članka 11. Članaka ILC-a. Tužitelj smatra da taj članak ni u kojem slučaju nije primjenjiv na predmetni slučaj s obzirom na to da mu je svrha uređivanje postupanja države koja ulazi u sastav druge države nakon pripajanja određenog državnog područja koje se može pripisati državi sljednici odnosno situacije u kojoj država naknadno prihvaća neprimjereno postupanje privatnog subjekta koje je dovršeno ili je u tijeku. Naime, odgovornost jedne države za postupanje neke druge uređuje se člancima 16. do 18. Članaka ILC-a, a ne njihovim člankom 11.
- 43 Komisija, koju podupire intervenijent, osporava te argumente.

- 44 Kao što to proizlazi iz točke 39. ove presude, tužitelj smatra da Komisijino tumačenje članka 3. stavka 1. točke (a) osnovne antisubvencijske uredbe, osobito pojma „vlada” zemlje podrijetla ili izvoza, nije opravdano s obzirom na pravo Unije.
- 45 Da bi se odgovorilo na to pitanje valja podsjetiti na to da, u skladu sa sudskom praksom, svaka odredba prava Unije treba biti stavljena u svoj kontekst i tumačena u svjetlu sveukupnih odredaba tog prava, svojih ciljeva te stanja razvoja u trenutku kad je potrebno primijeniti predmetnu odredbu (vidjeti u tom smislu presudu od 28. srpnja 2016., *Association France Nature Environnement*, C-379/15, EU:C:2016:603, t. 49. i navedenu sudsku praksu).
- 46 U tom pogledu, kao prvo, valja podsjetiti na to da se u članku 3. osnovne antisubvencijske uredbe određuje da se smatra da subvencija postoji ako su ispunjeni uvjeti navedeni u točkama 1. i 2. tog članka, odnosno ako postoji „financijski doprinos” vlade zemlje podrijetla ili izvoza te se time ostvaruje „korist”.
- 47 U članku 2. točki (b) navedene uredbe pojam „vlada” definira se kao bilo koje javno tijelo na državnom području zemlje podrijetla ili izvoza.
- 48 Definicija pojma „vlada” sadržana u tom članku ograničava tumačenje tog pojma na vladu zemlje podrijetla ili izvoza. Međutim, ta odredba ne isključuje mogućnost da se financijski doprinos pripíše vladi zemlje podrijetla ili izvoza proizvoda o kojemu je riječ, na temelju raspoloživih konkretnih dokaza.
- 49 Kao drugo, valja istaknuti da se u uvodnoj izjavi 5. te uredbe određuje da je, „[d]a bi se utvrdilo postojanje subvencije, potrebno [...] dokazati financijski doprinos vlade ili javnog tijela na državnom području zemlje, ili postojanje nekog oblika potpore na dohodak ili cijenu u smislu članka XVI. GATT-a iz 1994., kao i da je time ostvarena korist prenesena na poduzeće primatelja subvencije”.
- 50 Međutim, pojam „na državnom području zemlje”, koji se upotrebljava u toj uvodnoj izjavi, ne znači da financijski doprinos mora izravno potjecati od vlade zemlje podrijetla ili izvoza. Upravo suprotno, upotreba tog pojma, kao što to ističe Komisija, ne isključuje mogućnost izvođenja zaključka da se financijski doprinosi mogu pripisati vladi zemlje podrijetla ili izvoza proizvoda o kojemu je riječ.
- 51 Prema tome, osnovna antisubvencijska uredba ne isključuje mogućnost pripisavanja financijskog doprinosa vladi zemlje podrijetla ili izvoza, čak i ako taj doprinos ne potječe izravno od nje.
- 52 Navedeni zaključak još je relevantniji u posebnom kontekstu sueske zone gospodarske i trgovinske suradnje, u kojoj tužitelj ima sjedište.
- 53 Komisija je najprije u uvodnoj izjavi 78. pobijane provedbene uredbe uzela u obzir dvije izjave dvaju egipatskih predsjednika, koje se odnose na suesku zonu gospodarske i trgovinske suradnje. U prvoj izjavi, koja datira iz 2012., ta je zona ocijenjena ključnim projektom bilateralne suradnje između Egipta i Kine. Druga izjava, koja datira iz 2014. odnosila se na inicijativu „Jedan pojas, jedan put” te je u njoj navedeno, među ostalim, da ta inicijativa pruža veliku priliku za oporavak Egipta i da je egipatska vlada spremna aktivno se uključiti i pružiti potporu. Ta je vlada željela surađivati s Kinom u razvoju, među ostalim, projekata u koridoru Sueskog kanala i sueskoj zoni gospodarske i trgovinske suradnje te privući kineska poduzeća da ulažu u Egiptu.

- 54 U tom pogledu, u uvodnoj izjavi 79. pobijane provedbene uredbe navodi se da su obilježja kineske inicijative „Jedan pojas, jedan put” opće poznata i da, u skladu sa Smjernicama kineskog Državnog vijeća o promicanju međunarodnog proizvodnog kapaciteta i suradnji u proizvodnji opreme od 13. svibnja 2015., potpore koju mogu primiti društva koja „odlaze u inozemstvo” uključuju, među ostalim, porezne olakšice i potpore, povlaštene zajmove, financijsku potporu u obliku sindiciranih zajmova, zajmove za financiranje izvoza i projekata, kapitalna ulaganja te naposljetku osiguranje zajmova za financiranje izvoza.
- 55 Nadalje, Komisija je u uvodnoj izjavi 81. pobijane provedbene uredbe uzela u obzir činjenicu da je sueska zona gospodarske i trgovinske suradnje predmet sporazuma o suradnji iz 2016. između kineske i egipatske vlade. Taj je sporazum propisivao, među ostalim, u svojem članku 1., mogućnost Narodne Republike Kine da primjenjuje neke svoje zakone u sueskoj zoni gospodarske i trgovinske suradnje. U članku 4. stavku 1. navedenog sporazuma navodi se da „[k]ineska vlada smatra [tu zonu] zonom gospodarske i trgovinske suradnje Kine u inozemstvu” i da „[z]ona suradnje, tijekom izgradnje, privlačenja poslovnih subjekata i odvijanja poslovanja, ima pravo na političku potporu i pogodnosti koje kineska vlada pruža prekomorskim područjima gospodarske i trgovinske suradnje”. U članku 5. stavku 1. tog sporazuma određuje se također da kineska vlada podupire zonu suradnje „poticanjem relevantnih financijskih institucija da osiguraju financijske instrumente za [...] projekte ulaganja koji se nalaze u zoni suradnje, pod uvjetom da su ispunjeni uvjeti kreditiranja i zahtjevi za upotrebu zajmova [...]”.
- 56 Potom je u uvodnoj izjavi 48. pobijane provedbene uredbe navedeno da su kineska i egipatska vlada, kako bi se osigurala provedba sporazuma o suradnji iz 2016., uspostavile mehanizam za savjetovanje na tri razine, i to u obliku Sporazuma o suradnji u pogledu uspostave Administrativne komisije za suesku zonu gospodarske i trgovinske suradnje, Odbora za upravljanje zonom te izvještavanja o problemima i poteškoćama koje provode društvo Egypt TEDA i egipatski partneri. Nadalje, iz uvodne izjave 40. te uredbe proizlazi da kineska vlada drži 80 % dionica, a egipatska 20 % dionica društva Egypt TEDA, čiji je cilj poticati razvoj sueske zone gospodarske i trgovinske suradnje u Egiptu.
- 57 Naposljetku, iz uvodne izjave 173. pobijane provedbene uredbe proizlazi to da je financijski doprinos koji je dodijeljen tužitelju bio iznimno visok.
- 58 Kineska i egipatska vlada tako su, blisko surađujući, uspostavili suesku zonu gospodarske i trgovinske suradnje kao zonu posebnih pravnih i gospodarskih obilježja koja omogućuju kineskim javnim tijelima da kineskim poduzećima sa sjedištem u toj zoni izravno dodjeljuju sve pogodnosti svojstvene kineskoj inicijativi „Jedan pojas, jedan put”.
- 59 U tim se okolnostima ne može prihvatiti mogućnost da se gospodarski i pravni projekt takvog opsega kao što je sueska zona gospodarske i trgovinske suradnje, osmišljena u okviru bliske suradnje kineskih i egipatskih javnih tijela na najvišoj razini, izuzme iz primjene osnovne antisubvencijske uredbe, a da se time ne ugrozi njezin koristan učinak odnosno njezina svrha i ciljevi.
- 60 Kao treće, protivno onomu što tvrdi tužitelj, Komisijino tumačenje članka 3. stavka 1. točke (a), osnovne antisubvencijske uredbe nije u suprotnosti ni s člankom 10. stavkom 7. ni s člankom 13. stavkom 1. te uredbe. Naime, kada je riječ o članku 10. stavku 7., osnovna antisubvencijska uredba ničim ne isključuje mogućnost savjetovanja s vladom zemlje podrijetla ili izvoza u pogledu

financijskih doprinosa koji joj se mogu pripisati. Osim toga, u predmetnom slučaju, iz spisa predmeta proizlazi da je Komisija pozvala egipatsku vladu na savjetovanje o pitanjima kao što su povlašteni zajmovi koje dodjeljuju kineski subjekti.

- 61 Kada je riječ o članku 13. stavku 1. navedene uredbe, koji omogućuje, među ostalim, zemlji podrijetla ili izvoza da ukloni ili ograniči subvenciju odnosno poduzme druge mjere u vezi s njezinim učincima, takva mogućnost i dalje postoji u slučajevima u kojima se financijski doprinos može pripisati vladi zemlje podrijetla ili izvoza. Naime, u predmetnom slučaju egipatska je vlada mogla okončati blisku suradnju s kineskom vladom u pogledu financijskih doprinosa odnosno predložiti mjere kojima bi se ograničili učinci subvencija o kojima je riječ.
- 62 S obzirom na navedeno valja zaključiti da ni članak 3. stavak 1. točka (a) osnovne antisubvencijske uredbe ni njezina opća struktura ne isključuju mogućnost da se, u slučaju poput predmetnog, financijski doprinos koji je dodijelila vlada treće zemlje pripiše vladi zemlje podrijetla ili izvoza, a na temelju raspoloživih konkretnih dokaza poput onih navedenih u točkama 53. do 58. ove presude.
- 63 Nadalje, suprotno onomu što tvrdi tužitelj, taj zaključak potvrđuju odredbe članka 1. Sporazuma o SCM-u, s obzirom na koji valja tumačiti osnovnu antisubvencijsku uredbu. U tom pogledu valja podsjetiti na to da je u slučaju kada je Unija namjeravala provesti pojedinačnu obvezu uključenu u okvir WTO-a ili kada akt Unije izričito upućuje na točno određene odredbe sporazuma WTO-a, na sucu Unije da nadzire zakonitost predmetnog akta Unije s obzirom na pravila WTO-a (vidjeti po analogiji presudu od 14. srpnja 2021., *Interpipe Niko Tube i Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant/Komisija*, T-716/19, EU:T:2021:457, t. 95. i navedenu sudsku praksu).
- 64 Iz uvodne izjave 3. osnovne antisubvencijske uredbe proizlazi to da je cilj te uredbe, među ostalim, „prenijeti” pravila Sporazuma o SCM-u u pravo Unije „u najvećoj mogućoj mjeri”.
- 65 Osim toga, u sudskoj je praksi već utvrđeno da su članak 3. osnovne antisubvencijske uredbe, naslovljen „Definicija subvencije”, i članak 1. Sporazuma o SCM-u u vrlo velikom dijelu istovjetni kada je riječ o njihovom tekstu, a potpuno istovjetni kada je riječ o njihovoj biti (vidjeti u tom smislu presudu od 10. travnja 2019., *Jindal Saw i Jindal Saw Italia/Komisija*, T-300/16, EU:T:2019:235, t. 99.).
- 66 Nadalje, iz uvodnih izjava osnovne antisubvencijske uredbe ne proizlazi zakonodavčeva namjera da se udalji od biti članka 1. stavka 1. točke (a) podtočke 1. Sporazuma o SCM-u. Upravo suprotno, kao što je to vidljivo iz uvodne izjave 3. te uredbe, koja je spomenuta u točki 64. ove presude, zakonodavac je doista namjeravao ispuniti posebnu obvezu preuzetu u okviru Sporazuma o SCM-u, u smislu sudske prakse iz točke 63. ove presude.
- 67 Na taj način, suprotno onomu što tvrdi tužitelj, odredbe osnovne antisubvencijske uredbe treba u što većoj mjeri tumačiti s obzirom na odgovarajuće odredbe Sporazuma o SCM-u (presuda od 10. travnja 2019., *Jindal Saw i Jindal Saw Italia/Komisija*, T-300/16, EU:T:2019:235, t. 101.). Isto vrijedi i za članak 3. te uredbe, kojemu je cilj provedba sadržaja članka 1. Sporazuma o SCM-u (presuda od 10. travnja 2019., *Jindal Saw i Jindal Saw Italia/Komisija*, T-300/16, EU:T:2019:235, t. 102.).

- 68 Kada je riječ o članku 1. stavku 1. točki (a) podtočki 1. Sporazuma o SCM-u, valja istaknuti, kao prvo, to da se u njemu subvencija definira kao financijski doprinos vlade ili bilo kojeg javnog tijela na državnom području člana WTO-a. Ta formulacija stoga ne isključuje mogućnost da se financijski doprinos koji je dodijelila treća zemlja pripíše vladi zemlje podrijetla ili izvoza jer je dovoljno to da je financijski doprinos vlade ili bilo kojeg javnog tijela vezan za državno područje člana WTO-a.
- 69 Kao drugo, članci 13. i 18. Sporazuma o SCM-u, koji se odnose na savjetovanje odnosno obveze, ne dovede u pitanje prethodna razmatranja. Naime, tekst i predmet tih odredbi ne isključuje situacije u kojima se financijski doprinos pripisuje članu WTO-a jer se članovi čiji proizvodi mogu biti predmet ispitnog postupka, s jedne strane, mogu savjetovati o pripisivim im financijskim doprinosima i, s druge strane, mogu nametnuti ograničenja na pripisive im subvencije.
- 70 S obzirom na navedeno valja istaknuti da je bespredmetno to je li Komisija uzela ili nije uzela u obzir članak 11. Članaka ILC-a jer je ta institucija pravilno tumačila osnovnu antisubvencijsku uredbu s obzirom na Sporazum o SCM-u. Prema tome, valja odbiti i treći prigovor ovog dijela te, posljedično, taj dio u cijelosti.

[omissis]

Slijedom navedenog,

OPĆI SUD (prvo prošireno vijeće)

proglašava i presuđuje:

- 1. Tužba se odbija.**
- 2. Društvo Jushi Egypt for Fiberglass Industry SAE snosit će vlastite troškove i troškove Europske komisije.**
- 3. Association des producteurs de fibres de verre européens (APFE) snosit će vlastite troškove.**

Kanninen

Jaeger

Póltorak

Porchia

Stancu

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourggu 1. ožujka 2023.

Potpisi